

1. september

Kell on 9.20. Mul on pidulikud riided seljas ja astun kodust välja, et hakata kooli poole minema. Ukse ees ootavad mind mu kaks seltsilist ja lõbusalt juttu rääkides kõnnime kooli lauluproovi. Jõuame 9.40 sinna ja lähme muusikaklassi häält lahti laulma. Kui hääl on lahti, laulame klassis oma laulu läbi. Närv on natuke sees, sest me peame aktusel laulma laulu nimega „Käsi käes”. Nii umbes kell 10.05 kutsutakse meid õue proovi tegema. Laulame oma laulu paar korda läbi ja laulame ka hümnid ühele tüdrukule kaasa.

Nüüd on meil vaba aeg. Me kondame natuke ringi ja lähme õue tagasi. Õues on juba näha paari klassiõde ja -venda, tore on näha rahvast kogunemas. Klass on lõpuks koos ja me lähme treppidele, kus meie peame aktusel olles olema. Aktus avatakse hümniga, hümnid laulab Kristiina Theresa Miller. Me laulame hümnid ära ja hakkame edasi aktusega minema, aga me peame alustama uuesti. „Miks?” on kohe mu esimene mõte. Me saame teada, et presidenti polnud ja ta jõudis hiljem. Laulame uuesti hümnid ja direktor peab väikese kõne. Minul närv tõuseb. Minu ansambli esinemise aeg tuleb lähemale ja lähemale. Lõpuks peab president kõne. Mina ja kolm teist tüdrukut oleme trepist alla tulnud ja valmis.

Enne meid esineb veel üks ansambel oma lauluga ja nüüd on meie kord. Me lähme mikrite juurde ja ma kordan mõttes sõnu, sest mina pean lugu üksik alustama. Fono läheb tööle ja ma hakkama laulma. Õnneks on mul sõnad meele ja laul tuleb ilma sassi minekuteta. Me lähme oma klasside juurde tagasi ja pinged langus on päris suur. Me seisame treppidel aktuse lõpuni ja pärast aktuse lõppu lähme oma klassidesse.

Seal räägib klassijuhataja meile natuke kooli reeglitest ja ka väljasõitudest. Kui kõik on räägitud, lähme võtame söökla lähedalt kõik apelsinimaitsega jäätist. Õhtul kodus olles ma midagi huvitavat ei teinud, nii et ma pean päeva lõppenuks. Ma sean endast voodisse ja vajun mõnusasse unne.

Pilt: Sergei Zinovjev

